

BULLETYN

213

4.06.1994 r.

SOLIDARNOŚĆ

NSZZ "SOLIDARNOŚĆ" ZIEMIA RADOMSKA

Stanowisko Prezydium KK Nr 96/94

W/S PODWYŻEK CEN NOŚNIKÓW ENERGII

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność" wyraża stanowczy sprzeciw wobec prowadzonych w dniu dzisiejszym kolejnych podwyżek cen energii i gazu. W tej sytuacji podwyżki w sferze budżetowej, rent i emerytur są wyjątkową hipokryzją rządzących. Prezydium KK przypomina, że wzrost inflacji zależy od wzrostu cen nośników energii. Powstrzymanie tempa wzrostu cen nośników energii jest ciągle jednym z ośmiu postulatów NSZZ "Solidarność".

(inne dokumenty z posiedzeń Prezydium KK 24 i 31 maja br. na str. 2)

Nasi w warszawskiej manifestacji

W rozpoczynającej drugi etap akcji manifestacyjnej Związku manifestacji w Warszawie w dniu 27 maja, radomską "Solidarność" reprezentowało około 600 związkowców. Wśród manifestujących znaleźli się pracownicy zakładów z Pionek, Grójca, Warty, Zwolenia, Lipska i Radomia. Region prowadził przewodniczący ZR Zdzisław Maszkiewicz, a koordynatorem był Adam Bocheński - członek Prezydium ZR.

Jestem zadowolony z demonstracji...

- powiedział tuż po manifestacji Marian Krzaklewski z radomskiej Trójki

(fragment tej wypowiedzi)

- Ważne jest, żeby rząd właściwie odczytał, to sformułowane przez demonstrujących niezadowolenie społeczne, żeby usiadł z nami nad tymi postulatami, żeby określić kompromisowe rozwiązanie i przekazać

je Komisji Trójstronnej.

- *W czasie manifestacji, pod URM-em chciał rozmawiać z państwem szef URM Michał Strąg, państwo tej propozycji nie przyjęli...*

- Pytałem się przez pośrednika, członka Prezydium, czy Pan Strąg chce rozmawiać o postulatach, czy to ma być taka sobie rozmowa, żeby później poszło w świat, że przyjęto przewodniczącego. Tu nie chodzi o to, aby poszedł komunikat, że Pan Strąg z Krzaklewskim przez 14 minut rozmawiali, tu chodzi o załatwienie konkretnych postulatów, aby nie było w Polsce napięć. Spotkania pozorne nie opłacają się. Mogą tylko mylić opinię publiczną.

- *Ale Rząd twierdzi, że Solidarność blokuje rozmowy i nie chce usiąść wraz z innymi związkami do stołu. Wymaga, już jakby na wstępie, innego traktowania...*

- Trzeba przede wszystkim powiedzieć, że jest to nieprawda, ponieważ my siadamy. W Komisji Trójstronnej siadamy, chociażby dlatego, że jest to "nasze dziecko". W 1991 roku stawialiśmy sprawę Komisji Trójstronnej, za rządów premierów Bieleckiego, potem Olszewskiego, jako konieczność struktury - nie rozwiązującej spory zbiorowe - ale struktury przygotowującej consensus społeczny na temat różnych problemów gospodarczych, finansowych, wydatków z budżetu, czy projektów budżetu. Tego rodzaju struktury funkcjonują na świecie. Komisje trójstronne d/s spraw gospodarczo-społecznych przygotowują consensus partnerów społecznych: pracodawców, państwa i związkowców, przed ważnymi decyzjami rządu lub parlamentu, dotyczącymi polityki społecznej i gospodarczej. Komisja trójstronna w żadnym państwie nie jest mechanizmem rozwiązywania sporów zbiorowych. A my mamy spory zbiorowe z rządem: spór o rekompensowanie kosztów utrzymania - twierdzimy, że przy tym budżecie i warunkach podatkowych, dochód realny rodzin zmaleje

znowu w tym roku i to już się przejawia, spór zbiorowy o niezrealizowanie "Paktu o przedsiębiorstwie" i siedem innych sporów zbiorowych, których rząd nie wypowiedział nam. To są spory zbiorowe, rozpoczęły się za poprzednich rządów, ale one trwają. Spory zbiorowe rozwiązują się w następujący sposób: wykorzystuje się ustawę o sporach zbiorowych, zaś w tych punktach, których ustawa nie obejmuje rozwiązuje się wobec prawa. A prawo jest następujące: punkty, które dotyczą sporu między rządem a Solidarnością, a których nie obejmuje ustawa o sporach zbiorowych są opisane w porozumieniu między Solidarnością i rządem, na temat rozwiązywania dwustronnym sporów zbiorowych. Porozumienie to zostało zawarte 29 maja 1992r. i w Genewie w 1992r. w Międzynarodowej Organizacji Pracy było przekazywane jako sukces przechodzenia rządu na europejskie rozwiązania prawne. To porozumienie obowiązuje. Nikt nam tego nie wypowiedział, bo jest ono prawem. Chcemy usiąść, nie bawiąc się nad sprawami formalnymi, tylko usiąść i ustalić rozwiązania, konsensus i dalej wprowadzić to pod obrady Komisji Trójstronnej. Uczestniczyliby w nich przedstawiciele rządu, pracodawców, Solidarności i innych związków - wyraziliby oni na ten temat swoją opinię. (...)

notowała A.R.

Przed spotkaniem z Wojewodą

W poniedziałek, 6 czerwca, związkowcy TEFY mają spotkać się z Wojewodą Radomskim - p.Zbigniewem Kuźmiukiem. Planowane rozmowy mają dotyczyć prywatyzacji radomskiego "Techmatransu" i "TEFY".

Wcześniej, do Ministra Przekształceń Własnościowych i Wojewody Radomskiego, związki zawodowe TEFY: NSZZ "Solidarność" i Związek Zawodowy Pracowników "TEFY" przesyłały uzgodnione stanowisko, w którym domagają się:

- zagwarantowania pracownikom Spółki TEFA prawa do nieodpłatnego nabycia akcji (udziałów) w spółkach obejmujących zasoby Przedsiębiorstwa Techmatrans, stanowiących 15% ogólnej wartości mienia należącego do Skarbu Państwa w likwidowanym przedsiębiorstwie "Techmatrans".

- zagwarantowania pracownikom Spółki

TEFA możliwości nabycia dalszych akcji (udziałów) TEFY na normalnych warunkach, - zagwarantowania, że nieodpłatne nabycie akcji (udziałów) zostanie pokryte ze środków finansowych likwidowanego "Techmatransu" jako zadośćuczynienia dla Załogi TEFY bezprawnie przejęty i przejmowany przez "Techmatrans" S.A. dorobek Przedsiębiorstwa Techmatrans i Spółki TEFA,

- zagwarantowania prawa wyboru przez pracowników przedstawicieli do rady nadzorczej Spółki TEFA,

- zagwarantowania w umowach sprzedaży udziałów w Spółce TEFA należnych pracownikom pracowniczych.

O wynikach rozmów napiszemy w kolejnym numerze.

DOKUMENTY Z POSIEDZENIA PREZYDIUM KK w dniu 24 maja

St a n o w i s k a

Nr 92/94 ws. nowelizacji ustawy o systemie oświaty

Prezydium KK NSZZ "S" na wniosek Krajowej Sekcji Oświaty i Wychowania sprzeciwia się wprowadzeniu projektu nowelizacji "ustawy o systemie oświaty" autorstwa Ministerstwa Edukacji Narodowej, jako sprzecznego ze społecznym związkowym oczekiwaniem kierunku reform oświaty i przedstawia opinię uzasadniającą swoje stanowisko. /Treść opinii str.3/

Nr 93/94 ws. postulatów sfery budżetowej

Prezydium KK NSZZ "S" oczekuje pilnego przedstawienia przez Rząd i Parlament programu rzeczywistej reformy sfery budżetowej uwzględniającego postulaty naszego związku, szczególnie: - określenie procentowego udziału dziedzin sfery budżetowej w PKB (produkt krajowym brutto) na poziomie gwarantującym naszemu krajowi i uwzględniającym normy ONZ wprowadzenie systemu ubezpieczeń zdrowotnych społecznych, - przywrócenie "ustawy o kształtowaniu środków na wynagrodzenia sfery budżetowej 1989r., uwzględniającej relacje między płacami budżetowej i materialnej, - oddłużenie sfery budżetowej, - zrealizowanie zaległej waloryzacji płac za lata 91 i 92, - przeznaczenie - zgodnie z ustaleniami w "Pakcie o przedsiębiorstwie

państwowym" - jeszcze w 1994r. połowy przyrostu PKB na konsumpcję i po negocjacjach w Komisji Trójstronnej przekazanie wynegocjonowanych kwot na zwiększenie płac pracowników cywilnej sfery budżetowej. Prezydium KK uznaje również, że pracownicy sfery budżetowej powinni mieć gwarantowane prawo udziału w procesie uwłaszczenia majątkiem narodowym. Prezydium KK podkreśla znaczenie tych postulatów dla wszystkich związkowców i wszystkich obywateli Rzeczypospolitej.

DECYZJE

Nr 94/94 ws. uruchomienia środków finansowych Krajowego Funduszu Strajkowego

Prezydium KK proponuje Sztabowi akcji protestacyjnej następujące zasady uruchomienia finansów Krajowego Funduszu Strajkowego:

1. O środki ubiegać się mogą organizacje i struktury związkowe, które prowadziły czynną akcję strajkową - w sposób ciągły - co najmniej 24 godziny, nie uzyskały w wyniku strajku zwiększenia funduszu płac oraz nie były objęte rekompensatami z innych źródeł, 2. Wniosek (złożony do 30 maja '94) powinien zawierać udokumentowaną ilość dniówek strajkowych i być potwierdzony przez właściwy Zarząd Regionu, 3. Przeznaczyć (jako częściową rekompensatę utraconych zarobków przez strajkujących górników kopalń węgla kamiennego) na konto bankowe regionu Śląsko-Dąbrowskiego środki: a/ z tytułu składki ZR Śląsko-Dąbrowskiego na rzecz Komisji Krajowej, b/ część środków z konta Krajowego Funduszu Strajkowego.

w dniu 31 maja

KOMUNIKAT z posiedzenia -

W dniu 31 maja 1994r. w Gdańsku odbyło się posiedzenie Prezydium KK i Krajowego Sztabu Akcji Protestacyjnej.

Pierwszym punktem obrad była sprawa projektu konstytucji przygotowanego przez Społeczną Komisję Konstytucyjną. Ostateczny tekst projektu konstytucji zostanie przedstawiony Komisji Krajowej na najbliższym posiedzeniu i wówczas zapadnie decyzja o rozpoczęciu akcji zbierania podpisów pod projektem.

Przewodniczący Sekretariatu Przemysłu Lekkiego Janusz Malarczyk przedstawił wniosek Sekretariatu o wszczęcie sporu zbiorowego z rządem zgodnie z trybem przewidzianym w porozumieniu z

29 maja 1992 roku między Radą Ministrów a NSZZ "Solidarność". Prezydium postanowiło poprzeć wnioski Sekretariatu Przemysłu Lekkiego i przedstawić go do rozpatrzenia Komisji Krajowej na jej spotkaniu w dniu 15 czerwca br.

Na spotkaniu Krajowego Sztabu Akcji Protestacyjnej postanowiono przeznaczyć kwoty z Krajowego Funduszu Strajkowego na częściową rekompensatę utraconych przez uczestników akcji strajkowej zarobków.

Andrzej Adamczyk przekazał Prezydium informację o zagranicznej działalności Związku.

Prezydium przyjęło do wiadomości akt notarialny będący aktem zawiązania spółki z o.o. "TYSOL".

Na zakończenie przyjęto stanowisko protestujące przeciwko wprowadzonym od 1.06.94r. podwyżkom cen energii i gazu.

Piotr Żak - Rzecznik Prasowy KK

*OŚWIATA*OŚWIATA*OŚWIATA

Solidarność negatywnie o ustawie o systemie oświaty

/opinia/

Krajowa Sekcja Oświaty i Wychowania NSZZ "Solidarność" proponowała dokonanie szeregu zmian w ustawie, które ułatwiłyby funkcjonowanie oświaty zachowując jej demokratyczny i samorządowy charakter, a które w projekcie MEN nie zostały uwzględnione.

W sprawie doboru kadry kierowniczej proponujemy: - kadencyjność i każdorazowy konkurs na dyrektorów i kuratorów. Okresowo powtarzane konkursy umożliwiają sprawdzenie kadry kierowniczej, są okazją do przeglądu dotychczasowej działalności oraz zmuszają do zastanowienia się nad programem działania w następnej kadencji.

- równowagę liczebną przedstawicieli ciał administracyjnych i społecznych w komisjach konkursowych na kuratorów i dyrektorów. Pełną odpowiedzialność dyrektora za politykę kadrową i finansową placówki. Wnosiliśmy o prawne umożliwienie odwoływania ze stanowiska wicedyrektorów szkół wraz z odwoływanym dyrektorem.

W sprawie finansowania oświaty proponujemy:

Podstawową wadą zarówno dotychczasowej ustawy, jak i propozycji MEN jest brak zapewnienia w dochodach państwa odpowiednich środków na finansowanie oświaty. Coroczne zmniejszanie udziału oświaty w podziale produktu krajowego brutto powinno zostać powstrzymane wszelkimi środkami. - Zapisanie w ustawie trwałych podstaw finansowania oświaty

uważamy za jeden z koniecznych do podjęcia środków. W obecnej sytuacji zobowiązany jest do tego budżet państwa. - Równocześnie powinny być podjęte intensywne prace legislacyjno-reformatoryczne mające na celu zapewnienie alternatywnych źródeł finansowania oświaty (np. sprzyjająca oświacie polityka podatkowa, pobudzanie motywacji samorządów i zakładów pracy). W sytuacji obecnej nowelizacji ustawy proponujemy po art. 1 zapisać: "W celu realizacji zobowiązań wynikających z art.1 państwo przeznacza środki finansowe w wysokości nie mniejszej niż 5% krajowego produktu brutto.

W sprawie statusu prawno-ekonomicznego nauczycieli proponujemy:

Negocjowanie zmian w systemie oświaty jest niemożliwe bez równoczesnego określenia stabilnej sytuacji prawnej i ekonomicznej nauczyciela. Uważamy, że usytuowanie prawne nauczyciela powinno być oparte o układ zbiorowy. Sposób zatrudniania i wynagradzania nauczycieli zarówno szkół prowadzonych przez kuratorium jak i szkoły samorządowe powinien być gwarantowany układem zbiorowym zawartym pomiędzy MEN a związkami zawodowymi nauczycieli. Sposób zatrudniania i wynagradzania nauczycieli bez równoczesnego spełnienia naszego postulatu, dotyczącego wielkości budżetu oświaty, nie daje gwarancji stabilizacji materialnej nauczycieli zapewniającej im należną pozycję w społeczeństwie.

Mimo odrzucenia naszych postulatów poddaliśmy analizie propozycje ministerialne zmian w "Ustawie o systemie oświaty" i przedstawiamy podstawowe zastrzeżenia do tego projektu:

1. Odchodzenie od zasad demokracji i samorządności zapewnionych w dotychczasowej ustawie z 1991 roku. - Zmiany prowadzą do scentralizowania zarządzania oświatą, eliminują uspołecznienie szkoły, ograniczają jej pluralistyczny charakter, przywracają nakazowy system jej sterowania, dają podstawy do rozbudowania administracji oświatowej, pozbawiają środowiska lokalne faktycznego wpływu na oświatę.
2. Zmiana charakteru nadzoru pedagogicznego tworzy z niego, zamiast wspomagającej, instytucję inwigilującą społeczność szkolną.
3. Ustawa nakłada na system edukacji dodatkowe obowiązki, a nie zapewnia podstaw materialnych i prawnych do uzyskania środków nawet na realizację zadań dotychczasowych.
4. W wielu fragmentach dotyczących szkolnictwa niepublicznego wprowadza podstawy prawne zbyt daleko ingerujące w jego działalność.

Uzasadnieniem tych zarzutów są wnioski z analizy kierunków zmian proponowanych w projekcie MEN. Projekt ministerialny w szczególności proponuje: - odchodzenie od obligatoryjności konkursów na

kuratorów (art.30) i choć dopuszcza w pewnych przypadkach konkursy, to jednak skład konkursowej, tryb przeprowadzenia konkursów, regulamin mają być ustalane arbitralnie przez MEN. Zwiększenie podległości nauczyciela wobec kuratora przez ograniczenie samodzielności w zatrudnianiu nauczycieli przez dyrektora (art.11 i 12), przenoszenia i zatrudniania nauczyciela (art.19 i 22) i odchodzenie od obligatoryjności konkursów dyrektorów (art.36) i dopuszcza nauczyciela do kierowania szkołą (art.36), - dokonanie zasadniczej zmiany w składzie komisji konkursowej, z ograniczeniem roli społecznych. W dotychczasowej ustawie administracja posiadała 4 przedstawicieli, a ciała społeczne 6. Obecnie proponowane są propozycje odwrotne: 6 przedstawicieli administracji i 4 przedstawicieli ciał społecznych. Zniesienie prawa rad pedagogicznych do opiniowania kandydata na stanowiska wicedyrektora (art.37 ust. 1) i wprowadzenie dyrektywnego sposobu sterowania szkołą radami pedagogicznymi (nakazowe zwołanie posiedzeń na wniosek kuratorium (art.40 ust. 2) i wprowadzenie nieograniczonego uprawnienia nauczyciela pedagogicznego zmuszającego nauczycieli i pracowników do składania pisemnych zeznań umożliwiającego nieoczekiwany wstęp na zajęcia dydaktyczne bez uprzedniego powiadomienia nauczyciela (art.33 ust.3), - jako zalecany sposób prowadzenia kontroli, konieczność wykonania przez dyrektora doraźnych zaleceń (art.33 ust.4) ogranicza autonomię placówki, spowoduje, że dyrektor zamiast dbać o prawidłowy przebieg procesu dydaktycznego wychowawczego i opiekuńczego, będzie zabiegał o dobrą opinię u władz. Wyniki kontroli nie będą odzwierciedleniem rzeczywistej sytuacji szkolnej. Wprowadzenie zapisu o zajęciach nadobowiązkowych w wychowaniu fizycznego i turystyki jest zabiegiem propagandowym. W sytuacji, gdy ogranicza się zajęcia nadobowiązkowe z braku środków finansowych, dodawanie nowych obowiązków jest nieporozumieniem, a w rzeczywistości jest niemożliwe do realizacji. Propozycja w projekcie MEN: - Dla szkolnictwa niepublicznego wprowadza podstawy prawne zbyt daleko ingerujące w jego działalność. Szkoła prowadzona przez osobę prawną lub fizyczną może być zlikwidowana (art.34 ust. 1) i oparciu o orzeczenie np. o zbyt niskim poziomie, określono, jakie organy administracji rządowej i w województwie mogą prowadzić szkoły (art.29 ust.1), - Niebezpieczeństwem jest zamiar wyłączenia spod nadzoru MEN placówek zakładów poprawczych itp. (art.35 ust.5) i oddanie w wyłączne władanie Min. Sprawiedliwości.

W związku z powyższym projekt zmian ustawy o systemie oświaty w obecnym kształcie jest dla "Solidarność" nie do przyjęcia.

Obradował Zespół Roboczy KK d/s zwalczania bezrobocia

19 maja 1994r. w warszawskiej siedzibie Komisji Krajowej odbyło się kolejne zebranie Zespołu Roboczego KK NSZZ "S" d/s zwalczania bezrobocia. Zespół przedyskutował tezy do konstytucji opracowane przez Społeczną Komisję Konstytucyjną, przyjmując informację o prawach obywatelskich, ekonomicznych i socjalnych zapisanych w projekcie konstytucji. Zobowiązano Ewę Tomaszewską do przedstawienia na posiedzeniu w dniu 25 maja Komisji Nadzwyczajnej d/s Paktu o Przedsiębiorstwie Państwowym w Trakcie Przekształceń stanowiska Zespołu do obowiązków Państwa prowadzenia "aktywnej polityki zmierzającej do popierania pełnego i swobodnie wywieranego zatrudnienia" w/w zapisu z dnia 21.04.94r. Zwrócono się do obecnych na zebraniu przedstawicieli OPSZ KK w Łodzi o opracowanie i zorganizowanie szkoleń dla związkowców w zakresie zbierania podpisów pod społecznym projektem konstytucji w porozumieniu z Prezydium KK. Następnie omówiono kalendarz prac Komitetu Organizacyjnego TUV "Praca", zwracając uwagę kol. Z.Maszkiewiczowi na konieczność zakończenia wszelkich prac przed VI KZD w mieście. Następnie przedstawiono ostatnie prace sekcji Regionalnej Rady Zatrudnienia oraz dyskutowano o pracach Komitetu Organizacyjno-Społecznego Ruchu Walki z bezrobociem, zwracając uwagę na fakt, że ci sami decydenci rządowi i parlamentarni co biorą pieniądze na zwalczanie bezrobocia, tworzą fasadowe organizacje w niewiadomym celu. Sprawa tych komitetów oraz konwentu złożonego z WIP-ów winna być pod obserwacją nie tylko Związku, ale przede wszystkim NIK-u. Kolejne posiedzenie Naczelnej Rady Zatrudnienia zapowiedziano na 26 maja 1994r. Tematem mają być m.in. zmiany w ustawie o zatrudnieniu i bezrobociu według propozycji Międzynarodowego Międzyzwiązkowego Porozumienia o Pracownicy Pracy., Zespół Roboczy otrzymał dotychczas do ustawy o zatrudnieniu i bezrobociu od Zarządów Regionów: Gdańskiego, Łodzi, Jeleniej Góry, Mazowieckiego, Lubelskiego, Lubuskiego, Śląskiego, Świętokrzyskiego, Warmii i Mazur, Opola, Rzeszowa, Zachodniopomorskiego, Zielonogórskiego oraz z Biura Prawnego NIK. Zespół zapoznał się z uchwałą Senatu RP z 23.03.94r. dotyczącej budżetowej na rok 1994, która potwierdziła ważność zadań KK zawartych w opinii Związku, dotyczącej projektu ustawy budżetowej na 1994r. w zakresie rezerwy rządowej w wysokości 573.494 mln zł oraz 297.210 mln zł na regionalne programy strukturalne i 3.718.900 mln zł z budżetu MON na zakup sprzętu produkcyjnego. Również istotną pomocą dla sektora zbrojeniowego. Również 14 kwietnia br. weszła w życie w RP Konwencja Nr 160

MOP, dotycząca statystyki pracy (stary postulat związku), obejmująca następujące dziedziny: ludność zawodowo czynna, zatrudnienie, bezrobocie, przeciętne zarobki, czas pracy, struktura i podział płac, koszt pracy, wskaźniki cen spożycia, wypadki przy pracy i choroby zawodowe, sprawy zawodowe. Zespół zapoznał się ze stanowiskiem Ministra Pracy i Polityki Socjalnej i Ministra - Kierownika Centralnego Urzędu Planowania z dnia 7 maja 1994r. w/s jednostronnego wypowiedzenia przez ministra porozumienia z rządem RP a KK z 30 marca 1992r., w części dotyczącej związkowo-rządowego zespołu d/s obszarów zagrożonych szczególnie wysokim bezrobociem strukturalnym. Zespół zobowiązał szefa zespołu do pilnego przedstawienia problemu Prezydium KK w takim zakresie, aby Zespół Rządowo-Związkowy mógł podjąć niezwłocznie prace na dotychczasowych warunkach porozumienia z 30 marca 92r., uzupełnionego 2 lipca 93r. protokołem ustaleń, podpisanym przez MPiPS, CUP i Komisję Krajową. Niedopuszczalną rzeczą jest łamanie prawa przez Ministra Pracy L.Millera, kiedy porozumienie zostało zawarte przez Premiera Rządu RP J.Olszewskiego. Niedopuszczalne jest zastępowanie, przez połączone Prezydium KERM i KSPRM, Rządu jako decydenta zwłaszcza, że z pracy Zespołu Rządowo-Związkowego korzystały poprzednie rządy dwukrotnie, przy konstrukcji listy regionów szczególnie zagrożonych wysokim bezrobociem strukturalnym. Kolejne posiedzenie Zespołu zaplanowano na 23 czerwca 1994r. w Warszawie.

Warszawa, 19 maja 1994r

Jacek Smagowicz

Informacja o pracach Rady Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych

Rada Funduszu odbyła 2 kolejne posiedzenia 12 i 20 maja br. w Warszawie, przyjmując regulamin działania Rady, kryteria i zakres informacji przygotowania wniosków wpływających do MPiPS o wypłatę jednorazowych świadczeń ze środków Funduszu (art. 4.1. ustawy). Rada zwróciła się do Urzędu Pracy o prowadzenie monitoringu w celu określenia ilości podmiotów gospodarczych (pracodawców), wielkości roszczeń pracowniczych oraz potencjalnych świadczeń z FGŚP, nie objętych możliwością złożenia wniosku o wypłatę jednorazowego świadczenia z przyczyn formalnych (brak przepisów wykonawczych, nie złożonych z innych powodów, nie rozpatrywanych pomimo ich złożenia) za okres 1.01 - 31.03.94 i po 1.04. na bieżąco. Rada ustaliła następujące kryteria selekcji wniosków, kolejność daty wpływu wniosków, określenie wnioskodawcy, określenie

RADOMSKIE ZAKŁADY JUŻ SKORZYSTAŁY z FUNDUSZU

Zapowiadane przez Jacka Smagowicza posiedzenie Rady Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych w Radomiu odbyło się w planowanym terminie, tj. 30 maja. Rozpatrywane były wnioski z dwóch radomskich zakładów obuwniczych: "Radoskór" i "Lidera". W posiedzeniu uczestniczyli przedstawiciele dyrekcji i związków zawodowych z wymienionych zakładów, ponadto szef radomskiej Solidarności - Andrzej Bogdan Jaskulski - i przewodniczący Sekcji Krajowej Przemysłowców Lekkiego NSZZ "S" - Janusz Malarczyk. Efektem posiedzenia Rady stało się przydzielenie 5.160 mln zł dla "Radoskóru" i 2.280 mln zł dla "Lidera" na wypłatę zaległych świadczeń pracowniczych. Marek Małyś z NSZZ "S" w Radoskórze - informujący mnie o posiedzeniu - dodaje, że należy podkreślić duże zaangażowanie i pozytywną rolę Jacka Smagowicza, członka Prezydium KK, w uzyskaniu tej pomocy finansowej.

Piszemy historię naszego Sztandaru

W dniu 24 maja 1994r. odbył się Walny Zjazd Delegatów NSZZ "Solidarność" Ziemia Radomska.

Obrady Zjazdu poprzedziła Msza koncelebrzana pod przewodnictwem duszpasterza ludzi pracy Ks. Prałata Mariana Cukrowskiego. Koncelebrze udział wzięli Ojciec Hubert Czuma i Słowo Boże, skierowane do uczestniczących w nabożeństwie związkowców, odnosiło się do trudnych obecnie warunków życia, do pięknych i szlachetnych ideałów Solidarności oraz nadziei i wytrwałości w dobrym. Jak zwykle w czasie ważnych wydarzeń i tym razem obecny był nasz Regionalny Sztandar Solidarności Ziemi Radomskiej.

Ze względu na brak pełnej obsady posiedzenia sztandarowego - co już nie raz występowało - nie w tak krytycznym stopniu - zwróciliśmy do delegatów na Zjeździe, aby Komisje Zakładowe wytypowały osoby, które cieszą się szacunkiem i poważaniem, a ich postawa jest niezagrożona do regionalnego pocztu sztandarowego. Ponawiam ten apel i proszę o zgłaszanie kandydatów do Zarządu Regionu.

Piotr Kozłowski
Chorąży Regionalnego Sztandaru
NSZZ "Solidarność" Ziemia Radomska

WYBORY SAMORZĄDOWE - 19 CZERWCA '94

Kandydaci "Solidarności" na radnych w terenie

WOLEŃ

Terenowa Komisja Koordynacyjna NSZZ "Solidarność" w Zwoleniu wystawiła dwóch kandydatów do zbliżających się wyborów samorządowych. Są to:

BOGDAN JASKULSKI - mieszkaniec Sycyny, pracownik Zakładów Metalowych "Łucznicz" w Zwoleniu, członek Komisji Zakładowej "S". Startuje w okręgu wyborczym Sycynie.

IRENA KOWALCZYK - mieszkanka Wólki Szeleżnej, pracownik Gminnej Spółdzielni "Samopomoc Chłopska" w Zwoleniu, przewodnicząca tamtejszej Komisji Zakładowej "S". - Okręg wyborczy - SYDÓL.

WARKA

Terenowa Komisja Koordynacyjna NSZZ "Solidarność" w Warku wysunęła kandydatów do Rady Miasta:

Mirosław Piotr GRABOWSKI - lat 48, technik mechanik

Józef PIEKARZ - lat 45, wykształcenie wyższe techniczne

Andrzej GUT - lat 44, technik mechanik

Jan SKOWROŃSKI - lat 48, technik mechanik

Andrzej MAREK - lat 33, ukończył Pomaturalne Studium Ogrodnicze

Jan MAROSZEK - lat 36, technik mechanik

Andrzej KULIK - lat 43, technik mechanik

Jan MILEWSKI - lat 42, technolog żywienia

Albert Maciej ZAPART - lat 47, technik mechanik

Według zapewnień Wareckiego Komitetu Wyborczego kandydaci gwarantują zaangażowanie w działania bieżące i perspektywiczne, zmierzające do rozwoju miasta i poprawy warunków życia mieszkańców Warki.

Radomska Centroprawica

W trwającym od kilku lat procesie odzyskiwania suwerenności przez naród polski, w procesie przemian społecznych zachodzących w naszej Ojczyźnie, niewątpliwie udanym doświadczeniem jest reforma samorządu terytorialnego. Głównym jej zadaniem miało być pozostawienie kompetencji społeczności lokalnych większości decyzji ich dotyczących, a przez to odbudowy społecznej aktywności i lokalnych więzi. Mimo niedostatków ustawowych proces ten przebiegał wyjątkowo sprawnie. Niestety, rządząca obecnie Polska lewicowa koalicja ogranicza uprawnienia samorządów, zmniejsza źródła ich finansowania, próbując odbudować centralizm finansowo-administracyjny.

Czy idea samorządności zostanie obroniona, to w znacznym stopniu rozstrzygnie się 19 czerwca br.

W Radomiu idei tej bronić będzie RADOMSKA CENTROPRAWICA - koalicja ugrupowań odwołujących się do tradycyjnych wartości polskiej prawicy, koalicja środowisk aktywnych gospodarczo i społecznie, koalicja ludzi uczciwych, kompetentnych i pracowitych.

Z listy Radomskiej Centroprawicy startują członkowie NSZZ "Solidarność" Ziemi Radomskiej. Prezentujemy kolejne dwie sylwetki kandydatów "Solidarności" na radnych.

ANDRZEJ JASTRZĘBSKI - lat 41, od

urodzenia stale mieszkający w Radomiu, obecnie na Osiedlu "Południe". Z wykształcenia inżynier chemik, zatrudniony w Zakładach Metalowych "Łucznicz" w Dziale Technologicznym na stanowisku specjalisty d/s powłok ochronnych. Zdał egzamin państwowy z języka angielskiego. Ukończył studium pedagogiczne. Pracował dodatkowo jako nauczyciel języka angielskiego w Zespole Szkół Budowlanych.

Od 1981r. należy do NSZZ "Solidarność". W obecnej kadencji władz związkowych pełni funkcję członka Zarządu Regionu. Wchodzi w skład Prezydium Komisji Zakładowej w ZM "Łucznicz", kierując komisją płacową oraz jest przewodniczącym koła w swoim wydziale. W okresie dotychczasowej działalności związkowej odbył szereg szkoleń, m.in. uczestniczył w kursie do rad nadzorczych jednoosobowych spółek skarbu państwa, prowadzonym przez Centrum Prywatyzacji, ukończył kurs dla menedżerów przemysłu zbrojeniowego, a także brał udział w cyklu szkoleń ekonomicznych organizowanych przez Komisję Krajową NSZZ "Solidarność".

Z ramienia Związku pracował w Komisji d/s Integracji Województwa Radomskiego, powołanej przez Sejmik Samorządowy w celu niedopuszczenia do likwidacji naszego województwa.

Od 1985r. jest członkiem Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego Oddział "Łucznicz", gdzie wchodzi w skład zarządu obecnej kadencji.

W okresie peerelewskim nie należał do ZMS ani PZPR, ani do żadnej innej partii czy organizacji politycznej.

Od 1976r. żonaty. Żona Sabina (członek NSZZ "Solidarność") - mgr filologii polskiej, długoletnia nauczycielka radomskich szkół podstawowych, w tym również Szkoły Podstawowej nr 40 na Osiedlu "Południe". Od trzech lat jest dyrektorem Szkoły Podstawowej nr 37. Ojciec dwojga dzieci: szesnastoletniej Pauliny - uczennicy Katolickiego Liceum Ogólnokształcącego oraz siedmioletniego Jana - ucznia klasy pierwszej. Jako kandydat na radnego nie głosi jakiegos szczególnego hasła wyborczego. Uważa, że miasto to skomplikowany organizm, podobny do organizmów żywych i dla jego dobrej kondycji potrzebna jest dbałość o harmonijny rozwój oraz dobry stan wszystkich części składających się na ten organizm. Liczy na głosy wyborców, którzy uważają, że w radzie powinni zasiąść ludzie uczciwi, dbający o dobro publiczne, lubiący ład, porządek i dobrą organizację, pamiętający, że człowiek jest ważniejszy od bezdusznych praw ekonomicznych i statystyki, ludzie, których troska o rozwój

gospodarczy miasta będzie szła w parze z troską o rozwój duchowy i fizyczny jego mieszkańców.

JERZY BOCHNIA -

lat 41, radomianin, od 16 lat mieszkaniec Glinic. Żonaty, dwoje dzieci. Zawód - inżynier mechanik. W 1993r. obronił doktorat w dziedzinie nauk technicznych. Pracował jako konstruktor w Zakładach Metalowych "Łucznik", jako pracownik inżynieryjno-badawczy w WSI w Radomiu, a obecnie jest pracownikiem naukowym w Międzyresortowym Centrum Naukowym Eksploatacji Majątku Trwałego w Radomiu. W NSZZ "Solidarność" od 1989 roku. Był współzałożycielem "S" w MCNEMT i członkiem Komisji Zakładowej. Obecnie jest jej przewodniczącym, a zarazem delegatem na Walny Zjazd regionu i członkiem Zarządu Regionu NSZZ "S" Ziemia Radomska. Uczestniczy w pracach komisji ZR: Komisji Informacji i Komisji Uchwał. Pisuje artykuły do "Biuletynu Informacyjnego NSZZ "S Ziemi Radomskiej".

W 1991 roku kandydował do Sejmu RP z ramienia "S", deklarując się jako zwolennik zasad: - pierwszeństwa człowieka przed maszyną, - pierwszeństwa pracy przed kapitałem, - pierwszeństwa etyki przed techniką i ekonomią. Z ramienia "S" pracował w Komisji Nadzwyczajnej d/s Integracji Województwa Radomskiego, powołanej przez Sejmik Samorządowy do celu niedopuszczenia do likwidacji naszego województwa. Przeciwnik zacierania różnic między NSZZ "S" a innymi związkami zawodowymi, a w szczególności OPZZ.

Zwolennik: - oparcia tożsamości ideowej "S" o katolicką naukę społeczną, - współpracy z partiami centroprawicowymi z jednoczesnym zachowaniem niezależności Związku od partii (zachowaniem własnej podmiotowości), - ukierunkowania Związku na walkę m.in. o płacę rodzinną. Uczestniczył z ramienia "S" w pracach współtworzenia Radomskiej Centroprawicy. Wchodzi w skład Konwentu Radomskiej Centroprawicy. Kandyduje w wyborach samorządowych uważając, że tylko

centroprawica może obronić ideę samorządności: lewica dąży bowiem do centralizmu państwowego i programowo niszczy rodzinę (łamaniem prawa do życia i prawa do rozwoju). W dziedzinie gospodarczej jest zwolennikiem własności prywatnej, szczególnie rodzinnej i przeciwnikiem zwiększania podatków, w szczególności podatku od nieruchomości.

FUNDUSZ ŚWIADCZEŃ GWARANTOWANYCH

Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych jest trzecim funduszem celowym zarządzanym przez Ministerstwo Pracy i Polityki Socjalnej obok Funduszu i Państwowego Funduszu Rehabilitacyjnego Osób Niepełnosprawnych. Powstał on w wyniku ustaleń między Komisją Krajową NSZZ "Solidarność", Konfederacją Pracodawców Polskich a Rządem R.P. w trakcie negocjacji nad paktem o przedsiębiorstwie państwowym zakończonych 22.02.93r. Ustawa o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy weszła w życie dopiero z mocą od 1.01.94r. i znacznie odbiega od ustaleń ze Związkiem (art.22,23 i 27). Tekst ustawy zawarty jest w Dz.U. Nr.1/94 poz.1. Niemniej jest to nowy system ochrony roszczeń pracowniczych i powinien być bardziej skuteczny, aniżeli system zawarty w prawie upadłościowym. Uzupełnieniem do ustawy z 29.12.93r. jest rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 4.03.94r. w sprawie trybu składania wykazów i wniosków o wypłatę świadczeń z Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, przekazywanie środków z tego funduszu oraz dokonywanie wypłat świadczeń (Dz.U. z 1994 z dnia 11.03.94r. nr 31 poz 114). Do rozporządzenia podłączone są cztery załączniki jako wzory wniosków o wypłatę świadczeń. Wzory owych druków są zabezpieczone przez kierowników oddziałów ds. Obsługi Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych otwartych Zarządzeniem nr 7 kierownika Urzędu Pracy z dnia 23.03.94r. we wszystkich Wojewódzkich Urzędach Pracy. Druki te są niezbędne dla wnioskodawców, pracodawców i związków zawodowych działających u pracodawcy (art.4.1. ustawy), które to wnioski w 3 egzemplarzach przesyła się do Ministra Pracy i Polityki Socjalnej. Wnioski w trybie art. 7.1. ustawy (zbiornicze wykazy) przedkłada się również w 3 egzemplarzach kierownikowi Wojewódzkiego Urzędu Pracy. Wnioski składane przez związek zawodowy powinny zawierać: 1. określenie wnioskodawcy 2. określenie pracodawcy 3. informacje o niewypłaceniu pracownikom wynagrodzeń za pracę. Do wniosku związek zawodowy dołącza aktualny wyciąg z rejestru związków zawodowych. Na wniosek związku zawodowego pracodawca przedstawia w terminie 7 dni informację zawierającą: 1. określenie pracodawcy 2. określenie kwoty nie wypłaconych pracownikom wynagrodzeń za pracę 3. wskazanie daty, od której pracodawca zaprzestał wypłacania wynagrodzeń 4. wskazanie związku między niewypłaceniem wynagrodzeń a przejściowymi trudnościami finansowymi 5. wykaz pracowników, którym nie wypłacono wynagrodzenia

O dacie, sposobie i kwocie wypłaty świadczeń kierownik Wojewódzkiego Biura Pracy powołany przez związek zawodowy składający wniosek, kierownik pracodawcy, który te informacje przekazał zainteresowanym pracownikom. W przypadku pracowników zatrudnionych u pracodawcy, którego nie działa związek zawodowy wypłatę świadczenia może złożyć każda osoba, która jest członkiem związku. Podmiot składający zbiorczy wniosek dokonuje wypłaty świadczeń osobom uprawnionym niezwłocznie po otrzymaniu środków finansowych w ciągu 14 dni z uwzględnieniem art. 9 ustawy. Wypłata świadczeń pracowniczych może nastąpić także na podstawie wniosku zgłaszanego przez kierownika Wojewódzkiego Biura Pracy w ciągu dwóch miesięcy od wystąpienia niewypłacalności pracodawcy, jeżeli zachodzi uzasadnione przypuszczenie, że nastąpi zwłoka w zgłoszeniu roszczeń pracowniczych. Wypłaty świadczeń kierownik WUP niezwłocznie po sprawdzeniu wniosku obejmuje roszczenia podlegające zaspokojeniu ze środków Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, stosując odpowiednio przepisy kodeksu postępowania administracyjnego. O odmowie wypłaty świadczeń pracowniczego w całości lub jego części zgłoszonej w trybie ustawy, kierownik WUP zobowiązany jest niezwłocznie na piśmie zainteresowaną osobę podając uzasadnienie tej odmowy. Spory powstające w związku z odmową wypłaty świadczeń pracowniczego ze środków Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych w sprawach z zakresu prawa pracy właściwy jest sądom prawnym.

W przypadku odmowy wypłaty świadczeń pracowniczego zgłoszonego przez kierownika Zakładową NSZZ "Solidarność" w trybie ustawy proszę o pisemną informację pod adresem: Krajowej NSZZ Solidarność z podaniem uzasadnienia odmowy, w celu prowadzenia centralnej informacji.

Ponadto uważam, że związki zawodowe reprezentujący Solidarność w wojewódzkich urzędach zatrudnienia winni z marszu przystąpić do składania wniosków w wojewódzkich urzędach pracy. Proszę o informacje o wnioskach i o ewentualnych nieprawidłowościach, pod adresem: Krajowej NSZZ Solidarność. Po rocznym okresie obowiązywania ustawy minister pracy i polityki socjalnej przedstawi Sejmowi R.P. informację o działaniu Funduszu, Funduszu który jest przykładem do trzech stron dialogu społecznego: związków zawodowych, pracodawców i administracji. Konstrukcja jest zbliżona do Konwencji z Zalecenia nr 180 MOP z czerwca 1992r. o odpowiedzialności szacunków MPiPS, od sprawozdania WUP sprawnego poboru składek przysługujących uczciwości wnioskodawców zależy sukces ustawy w interesie pracowników i ich rodzin.

Jacek Smagowicz - członek Zarządu

BIULETYN INFORMACYJNY NSZZ "SOLIDARNOŚĆ" ZIEMIA RADOMSKA

26 - 600 Radom
ul. Traugutta 30
tel. 251 - 61, fax 238 - 04
Redakcja: ANNA RAJCHEN
tel. 236 - 43
Skład: M.W.

Wydano przy utyciu sprzętu z dofinansowania Instytutu Wolnych Związków Zawodowych

egzemplarz bezpłatny